

Vlastníci pozemků, kteří mají zájem jednat o možnostech smluvní ochrany, mohou ve lhůtě do 60 dnů písemně kontaktovat Krajský úřad Moravskoslezského kraje (adresa v záhlaví), který s nimi zahájí jednání.

V dopise uveďte : jméno a příjmení vlastníka
doručovací adresu, telefonní kontakt
katastrální území a parcelní číslo pozemku

V případě, že vlastníci pozemků nemají zájem o smluvní ochranu, nebo z jiných důvodů nedojde ve lhůtě dvou let k uzavření smlouvy podle § 39 zákona, bude evropsky významná lokalita vyhlášena jako **zvláště chráněné území** v kategorii ochrany stanovené národním seznamem.

Patnáctým dnem po vyvěšení se toto upozornění považuje za doručené. Od tohoto dne běží 60 denní lhůta pro uplatnění smluvní ochrany.

KRAJSKÝ ÚŘAD
Moravskoslezský kraj
odbor životního prostředí
a zemědělství
- 2 -

Ing. Jan Filgas
vedoucí oddělení
ochrany přírody a zemědělství

Vyvěšeno dne: 26. 7. 2012

Sejmuto dne: _____

Příloha: Kopie mapy Evropsky významné lokality Černý důl

VYDRA ŘÍČNÍ (*Lutra lutra*)

Ekologie a biologie:

V rámci svého areálu osídluje vydra říční téměř všechny typy vodních biotopů od vodních toků přes jezera, mokřady a skalnatá mořská pobřeží. Populace obývající naše území obsazuje tři rozdílné typy biotopů - horské oligotrofní vodní toky, vrchovinné toky s kaskádami malých a středních rybníků a ploché rybníční oblasti.

Vydra nemá pevnou dobu páření, s mláďaty se můžeme setkat během celého roku. Péče o mláďata trvá téměř jeden rok. V potravě vydry výrazně převažují ryby, doplňkově též obojživelníci, korýši, drobní savci, vodní hmyz a další.

Celkové rozšíření:

Vydra říční je jedním ze třinácti druhů podčeledi Lutrinae čeledi Mustelidae. Současná taxonomie rozlišuje deset poddruhů, z nichž největší rozšíření, zahrnující celý Palearkt, vykazuje nominální poddruh *L.l. lutra*. Původní rozšíření zahrnovalo celou Evropu, v Asii severní hranici areálu tvoří polární kruh, na východ zasahovala na Japonské ostrovy, na jihovýchodě Asie sahá disjunktivním areálem na jih Indického poloostrova a Srí Lanku, zasahuje i na sever Afriky.

Ohrožení:

Vydra říční je ohrožována řadou faktorů, jejichž intenzita se v průběhu let výrazně měnila. Do první poloviny dvacátého století bylo hlavním ohrožujícím faktorem přímé pronásledování ze strany člověka. Od šedesátých let limitovalo stavy vyder především znečištění prostředí cizorodými látkami (zejména látky na bázi PCB) a přímé ničení prostředí (regulace toků). V souvislosti s obecným zlepšením kvality vod v devadesátých letech začala populace vydry postupně zvyšovat početnost a zvětšovat areál rozšíření. V posledních letech se však objevily další ohrožující faktory, především autoprovaz a nelegální lov, kterým se zejména vlastníci rybníků snaží řešit škody, které vydra působí na rybí obsádce.

Péče o druh:

V souvislosti s obecným zlepšením kvality vod v devadesátých letech začala populace vydry postupně zvyšovat početnost a zvětšovat areál rozšíření. V posledních letech se však objevily další ohrožující faktory, především autoprovaz a nelegální lov, kterým se zejména vlastníci rybníků snaží řešit škody, které vydra působí na rybí obsádce.

MIHULE POTOČNÍ (*Lampetra planeri*)

Ekologie a biologie:

Mihule potoční je neparazitickým druhem vyskytujícím se výhradně ve sladkých tekoucích vodách s jemnými bahnitými náplavami ve kterých žijí larvy (zvané minohy) zahrabány v jemném sedimentu. Úseky s písčitým až šterkovitým dnem využívají dospělé mihule jako místa tření. Živí se především detritem, rozsivkami, řasami a jemnými zbytky rostlin. Většinou ve čtvrtém nebo pátém roce života dochází k metamorfóze, kdy se z larev stávají plodní dospělci. Dospělí jedinci již potravu nepřijímají a po tření hynou.

Celkové rozšíření:

Žije v severozápadní části Evropy (včetně Velké Británie a části Skandinávie). Na jihu zasahuje do řek západní části Apeninského poloostrova.

Rozšíření v ČR:

Česká republika leží na hranici evropského areálu rozšíření mihule potoční (výskyt v povodí Labe a Odry), v povodí Moravy (Dunaje) je objevuje jen několik izolovaných (sub)populací.

Ohrožení:

Nejvýznamnějšími faktory ohrožení pro mihuli potoční jsou nevhodné úpravy toků, při nichž dochází k likvidaci vhodných náplavů a dnového substrátu pro život minoh a také dlouhodobé znečištění některých potoků a řek a nadměrná rybí obsádka.

Péče o druh:

Přes příznivé zprávy o opětovném celoplošném rozšíření mihule potoční ve svém původním areálu je nutné zachovat toky, v nichž se vyskytuje, ve stavu umožňujícím její dlouhodobou existenci. Je zapotřebí přísně chránit obývaný biotop a případně umožnit jeho další rozšíření vhodnými úpravami, po kterých se vytvoří více vyhovujících stanovišť. Je nutné vyvarovat se především zahlubování toků, zpevnování koryt a těžby jemných náplavů.

91E0 - Smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy (Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae)

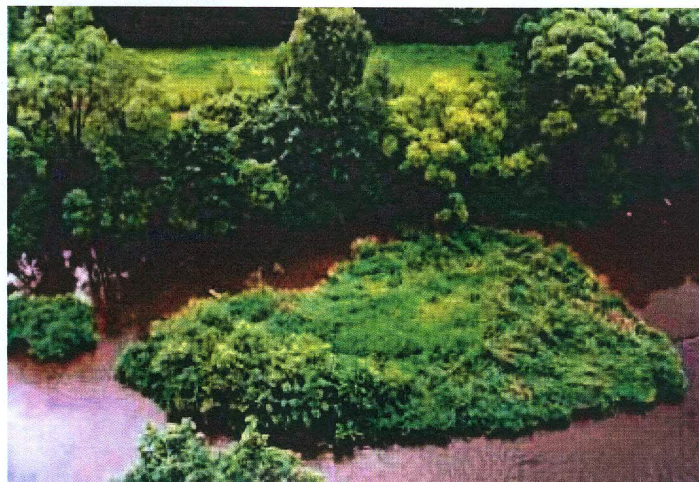
Popis:

Jednotka zahrnuje lužní lesy v nejnižších částech aluvií řek a potoků, kde jsou hlavním ekologickým faktorem pravidelné záplavy způsobené povrchovou vodou nebo zamokření způsobené podzemní vodou. Patří sem nezapojené vrbo-topolové porosty (měkký lužní les) rozšířené v záplavových územích větších řek a olšiny podél potoků a menších řek ve vyšších polohách. Charakteristicky se uplatňují nitrofilní a hygrofilní druhy.

Převod na biotopy:

L2.1	Horské olšiny s olší šedou (<i>Alnus incana</i>)
L2.2A	Říční a typické údolní jasanovo-olšové luhy
L2.4	Měkké luhy nížinných řek

3220 - Alpínské řeky a bylinná vegetace podél jejich břehů

Popis:

Jedná se o travinná, případně vysokobylinná dvoj- až trojvrstevná společenstva, která jsou druhově chudá díky převaze třtiny pobřežní a chrastice rákosovité. Stanoviště tvoří štěrkopískové lavice a ostrůvky v korytech toků, jež jsou podmáčené a podemílané proudící vodou a na kterých se střídá litorální a terestrická fáze. Tyto náplavy jsou vzhledem k rychlejšímu proudění vody hrubozrnné, štěrkovité až kamenité. Jemnozemi se akumuluje pouze mezi kameny, a nebo vytváří na povrchu vrstvičku silnou několik centimetrů. Porosty vytvářejí podél břehů charakteristické lemy různé šířky i délky.

Převod na biotopy:

M4.3

Štěrkové náplavy s třtinou pobřežní (*Calamagrostis pseudophragmites*)

3240 - Alpínské řeky a jejich dřevinná vegetace s vrbou šedou (*Salix elaeagnos*)

Popis:

Vegetace křovitých vrb na březích a štěrkových náplavech toků vytváří více nebo méně uzavřené porosty dosahující výšky 2–5 m. Složení bylinného patra je zpravidla velmi různorodé. Uplatňují se druhy různých ekologických nároků včetně druhů vlhkomilných, druhů nitrofilní bylinné vegetace i druhů ruderalních. Mechové patro ve většině porostů chybí. Osidlují břehy řek a větších potoků od nížin do podhůří a štěrkové náplavy na středních a horních tocích. Vrbové křoviny jsou vystaveny mechanickému působení silného vodního proudu, který omezuje rozvoj stromové vegetace. U divokých podhorských toků bývá vegetace poškozována hrubozrnným štěrkem přemísťovaným při povodních. Půdy jsou převážně slabě vyvinuté. Porosty nesnášejí větší zastínění.

Převod na biotopy:

K2.2

Vrbové křoviny štěrkových náplavů